

PODAWIĆ SIĘ (2) *vb pf*

o jasne, a pochylone.

fut 3 pl podawia się (1). ◇ [*praet 3 pl m pers* podawili się.] ◇ *con 3 pl subst* [podawiałyby się],
by się podawiały (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. podawić.

1. *Udławić się (o wielu)* (2) : Nie dla tego [Kościół czytania Biblii nie dopuszcza]/ wierny czytelniku:
ale aby dzieci/ iako mowi Apostoł/ ktorym zęby do chleba y twárdych potraw nie vrofły/iedząc/ á
łamánia y zezwania [*lege: zezwania, tj. przezucia*] mátki fwey nieczekáiąc/ niepodawiały się. *SkarŻyw*
257.

[*podawić się czym: A nie tylko tym jabłkiem dwa [tj. Adam i Ewa] się podawili, Lecz i potomstwo
biedne w tenże grzech wprawili StryjPoczqt 45.*]

Przen [czym] (1) : tedy ci miánowani nieprzyiaciele náfzy [*śmierć, grzech a czart*] łami sie pobiją/
łami sie pokáfaią/ łami sie podawia żáłością á zazdrością/ gdy vyrzą mocnie przy nas ftoiącego Pána
náfzego *RejPos* 16.

2. [*Pozabijać się nawzajem (o wielu):* ten kupiec [...] powiadał [...], że ma żon białych dwanaście,
a Murzynek ósmnaście, to każdą chowa w osobnej komorze, sam klucz od każdej nosząc, a gdyby
się zejść miały, podawiałyby się *RadzPodróż* 143.]

Synonimy: 1. udusić się; 2. pozabijać się.

Formacje współrdzenne cf DAWIĆ SIĘ.

KW, MM